

Poole aastaga seitse uut diakonit

2020. aasta esimese kuue kuuga sai EELK seitse uut diakonit.

9. veebruaril ordineeris peapiiskop Urmas Viilma Tallinna Nõmme Rahu kirikus diakoniks 54-aastase **Katri Aaslav-Tepandi**, kes 2016. aastast saadik on olnud hingehoidjaks Põhja-Eesti Regionaalhaiglas.

8. märtsil ordineeris piiskop Tiit Salumäe Narva Aleksandri kirikus diakoniks 53-aastase **Ulvar Kullerkuppu**.

23. mail ordineeris piiskop Joel Luhamets Hargla kirikus diakoniteks 41-aastase **Signe Salumetsa** ja 37-aastase **Indrek Salumetsa**. Kokku tunneb EELK ajalugu 13 abielupaari, kus nii mees kui naine on olnud vaimuliku ametis. Enamasti on abi-kaasad jõudnud ordinatsioonini eri aegadel. Ühekorraga on nii mees kui naine ordineeritud ka 16. juulil 2004, kui Kärkla kirikus seati diakoni ametisse nii Kristjan Simson kui tema abikaasa Triin Simson, kes toona olid vastavalt 33 ja 29 aastat vanad.

31. mail ordineeris peapiiskop Urmas Viilma Tallinna toomkirikus diakoniks 48-aastase **René Paatsi**.

Täna, 7. juunil ordineerib peapiiskop

Ulvar Kullerkupp (vasakul) ja Igor Gräzin.

Foto: Liina Raudvassar, ajaleht Eesti Kirik.

Urmas Viilma Juuru kirikus diakoniks 38-aastase **Kristjan Paju**.

14. juunil ordineerib peapiiskop Urmas Viilma Muhu kirikus diakoniks 67-aastase **Igor Gräzini**, kes on tunnuks saanud õigusteaduse professori ja Riigikogu liikmena.

Uued diakonid asuvad kõik teenima neid kogudusi, kus nad ordineeriti.

Samal ajal on emerituuri arvatud alates 10. veebruarist Kose koguduse 77-aastane diakon **Rein Keskaik** ja alates 31. maist 65-aastane EELK vikaarõpetaja, Usuteaduse Instituudi Uue Testamendi professor **Randar Tasmuth**.

Surma läbi lahkus emeriitõpetaja **Raino Kubjas** (18. juuni 1946 – 27. mai 2020).

Pühapäevakool lõpetas hooaja

Emadepäeval, 10. mail lõppes pühapäevakooli hooaeg laste ja perede jumalateenistusega. Tunnistuse sai 75 last. Pühapäevakooli lõputunnistuse said Kaisa Kontkar ja Maarius Merilo. Oleme tänulikud vanematele, kes on oma lapsed Jumala Sõna juurde juhatanud.

Uus hooaeg algab jumalateenistusega 27. septembril 2020 kell 12. Tunnid algavad 3. oktoobril kell 11.

Lisaks laupäevastele tundidele on ka lastehoiu õppetöö igapäevaseks osaks

vaimulikud laulud, palved, piiblitlugu ja sellega seotud käelised tegevused. Vaid üksikud lapsed lastehoiu 35 lapsest käivad ka pühapäevakoolis.

Lisaks on pühapäeviti kirikus lastele avatud kaks mängutuba, kus koolieelikele pakutakse pühapäevakooli sarnast tegevust. Ka seal on lapsed, kes koguduse muus lastetöös ei osale. Seega võib liialdamata öelda, et meie koguduses saab regulaarset kristlikku õpetust üle saja lapse.

Eriolukord räsib laagrisuve

Koroonaviiruse tõttu kehtis Eestis kuni 17. maini eriolukord. Nakkusoht pole siiani kadunud ning ka laagritele kehtivad jätkuvalt mitmed piirangud. Sellest tingituna lükkub aasta võrra edasi meie koguduse pühapäevakooli laager. Kiriku noortepäevad ehk JäPe küll toimub, aga Muhu saare asemel kohtume Pilistveres ja juuli asemel 21.-23. augustil 2020. Muhu saarele loodame minna 8.-11. juulil 2021.

Randon Värsi: ma ei varja,

27-aastase Randoni leeripäevast on möödas ainult pooleist aastat, kuid pühapäeviti kirikupingis on tunne nagu oleks ta siin kogu aeg olnud.

Milline oli sinu lapsepõlvkodu?

Olen pea terve oma elu elanud Tartus, nii et minu lapsepõlvkodugi asub siin. Tol hetkel oli veel tegemist rohkem äärelinna piirkonnaga – see oli umbes 1990ndatel – ning meie maja ümbrus oli vaikne ja vähese liiklusega, mistõttu sain mängida teiste lastega kas naabrite aedades või kõnniteede ääres. Kasvasin peamiselt üles oma ema, vanaema ja vanavanaemaga armsas majas suure aiaga, kus meil oli omamoodi minifarm: kassid, koer, kanad jne. Isa elas küll meist eraldi, aga iganädalane traditsioon oli käia temaga laupäeviti Põlvas onu ja tädiga juures saunas. Kodune keskkond oli väga hooliv ja armastav, mida tänaseni hindan. Kunagi pole mul olnud probleeme perekonna käest nõu küsimisega, kui on raske olnud. Ainsa lapsena harjusin pideva tähelepanu ja armastusega võib-olla liigagi ära, aga õnneks pole see mu elus edasisi suhteid negatiivselt mõjutanud. Kui ema oli tööl, siis tegelesid minuga vanaema ja vanavanaema, mistõttu oli raske koolitöid unarusse jätta: alati oli kontroll peal.

Kuigi meil kodus eriti usust ei räägitud, oli mu perel ikkagi sidemeid kristliku kogukonnaga. Näiteks on mu vanaema Tartu Maarja koguduse liige. Tema käest sain oma esimese teoloogilise õppetunni, kui küsisin enne esimesse klassi astumist, miks kirikute tornide tipus on just rist. Muidu oli perekonnas alati tunda teatud vaimsust ning ebausku, mis oli omamoodi irooniline. Vanaema oli füüsik, ema kinnisvaraäris – oma erialadelt ja elukäigult oli neil väga vähe kokkupuudet jumalatundmise ja spirituaalsusega.

Millisel alal tegutsed Sina?

Praegusel ajal rühin üliõpilasena Tartu Tervishoiu Kõrgkoolis õenduse erialal ja töötan kliinikumis abiõena. Tegin selle valiku pärast ajateenistust. Mõtlesin varem ka filoloogia erialale, kuid leidsin siis, et see mulle eriti ei istu. Ilmselt Jumal leidis, et

sobin rohkem sinna, kus mul oleks otsesem kontakt inimestega ning suurem võimalus abi anda.

Kuidas jõudsid Jumala ja koguduse juurde?

Osa minust kaldus juba väikesest peale vaimulikkusele. Tundsin alati sõnuseletamatut aukartust kirikute ja kalmistute ees, aga see oli pigem hirm tundmatu ees kui midagi muud. Lapsena ma isegi kartsin kirikus käia, sest Kristuse kannatuslugu ja selle kujutamine tundus minu jaoks väga karm ning tekitas rohkem tahtmist eemale tõmbuda. Seda isegi siis, kui olid kohustuslikud jumalateenistused jõulude ajal. Lapsena oli mul raske mööda vaadata Jeesuse kannatamise

loost ja sellega seotud vägivaldsusest. Täiskasvanuna sai selgemaks, et tegemist oli ennekõike enese ohverdamise ning armastusväärse aktiga, mis võttis ära mu hirmu. Muidu on elus olnud omajagu vaimselt raskeid hetki, millele on kõige tavalisem palve alati suutnud kerguse tuua. Olin palunud märke palvetamise kaudu Jumala kohalolekust ning ma sain nende vastuse. Samuti on kirikus käimine olnud üks rahustavamaid hetki minu nädalas. Leeritulek oli üpris hetkega tehtud otsus, sest lõpuks ei näinud ma enam põhjust, miks seda mitte teha. Minus oli tekkinud usk ning ma olin Piibli toleks hetkeks peaaegu läbi lugenud.

et kuulun kristlaste hulka

Kuidas muutis usk Jumalasse sinu elu?

Pannes terve oma lootuse Jumalale, kaob see suur stressirohke vastutus eluvalikute ees. Usun, et mingil määral Tema juhatab mind õigesse suunda. Kui tuleb aga välja, et see polnud ikkagi see õige valik, ei ole hullu, sest eksimine on samuti üks osa Jumala teekonnast ja lõppeesmärgist. See omakorda on toonud juurde palju alandlikkust, sest kuigi inimesel on vaba tahe, käib kõik Jumala plaani kohaselt. Mul jääb ainult loota, et suudan selle järgi oma elu elada. Eks teisipidi on stressi ka juurde tulnud, sest suurem osa minu lähedastest pole kristlased ning pidev tasakaalustamine endise ja praeguse elu vahel pole kerge ülesanne.

Õpid hetkel EELK noorte piibli- ja misjonikursusel. Räägi oma õpingutest lähemalt!

Mina ja veel loetud hulk noori oleme saanud sügisest alates igal kuul ühel nädalavahetusel kokku ning arutanud kristluse erinevate aspektide üle. Leerikool on küll informatiivne, aga kahjuks on seal liiga vähe aega, et igasse teemasse süvitsi minna. Piibli- ja misjonikursus annab toreda seltskonna, kus pole häbi küsida koguduse elu kohta, sest paratamatult on mul selle kohta ikka veel tohutult palju õppida. Kursusel on käinud palju külalisesinejaid, kes tunnevad lähemalt kristlikku teoloogiat ja on teinud teadust selles valdkonnas. Samuti on seal olnud palju neid, kes on käinud usku kuulutamas, hinged hoidu pakkumas, kogudust juhtinud jms. Päeva lõpuks saab sealt laheda vahetu kogemuse inimestega, mida pühapäevasest jumalateenistusest ja piiblingist ei pruugi saada. Eriliselt on meelde jäänud üks nädalavahetus, mil väga põnev oli kuulda erinevatest Püha Vaimu andidest, kus inimesed jagasid oma kogemusi keeltes kõnelemise ja prohvetlikult kuulutamise seoses. Pärast seda päeva oli tunne, nagu oleks teadmiste hulk ennast mitmekordistanud.

Mida tähendab sinu jaoks kristlik usk igapäevaselt?

Mulle meeldis piibli- ja misjoni-

kursuse ettekanne Ristee koguduse õpetajalt Meelis Kibuspuult, kes mainis, et igas päevas peaks olema veidikene vaimsust. Samuti meeldis Tartu Pauluse koguduse abiõpetaja Rootsi tähelepanek, et me kõik teenime omamoodi Jumalat. Minul on selleks olnud Piibli lugemine, kus ma iga päev loen kaks peatükki. See kestab kuni tund aega ning aeg-ajalt taipan uusi asju, mis mul varasemalt on jäänud märkamatuks. Tunnen, et on tähtis teada võimalikult palju oma usu kohta, sest kuidas saab seda teistele edasi anda, kui endagi teadmised ja tunnetus on puudulikud. Sama kehtib ka oma usu kaitsmise kohta, sest kristluse kohta levib palju eksiarvamusi. Minu usk tähendab ka seda, et ma ei varja, et kuulun kristlaste hulka ja olen väga avatud, kui keegi tahab selle kohta lähemalt küsida.

Oled sa oma elus kogenud mõnda erilist palvevastust või Jumala juhtimist?

Kohe meenub mõne aasta tagune kogemus, mil mul olid vaimselt rasked ajad. Ma isegi ei mäleta, miks mul oli sisemiselt keeruline olla, aga ühel hetkel tundsin, et on vaja see koorem kuhugi suunata. Ma ei teadnud tol hetkel, kuidas palvetada ning pidin internetist otsima, sest arvasin, et selleks peab olema mingi kindel rituaal. Tuli välja, et peamine asi on lihtsalt käed kokku panna, silmad kinni ja mõtetes või rääkides pöörduda Jumala poole. Imelik, et ma ei palunud oma probleemidele lahendust nagu algselt plaanisin, vaid hoopis mingitki lohutust ja teadmist, et Jumal on olemas. Tundus tol hetkel, et sellest ainult piisabki. Lõpuks sain Jumalalt märgi, mida otsisin. Tean, et sellest hetkest sai pöördepunkt. Tundsin tuge ja lohutust, mida ma varem polnud kogenud.

Mida ütleksid teistele kristlastele julgustuseks?

Jumal teab, et ma pole mingi eriline julgustaja, sest mul endalgi on veel nii palju õppida oma usu tugevdamise kohta. Ise olen tundnud, et kõige raskem on olnud see hetk, mil keegi on küsinud, kas ma olen kristlane. Sellele olen nüüd hakanud vastama

väga kindla jaatusega. On tekkinud austus enda ja oma usu vastu. Ei tohiks karta uhkelt öelda, et ma tõepoolest usun ning olen õnnelik selle üle. Selline julgus koos rõõmuga tekitab inimestes positiivsust. Potentsiaalsed tüllikiskujad ja usu-vastased näevad sealjuures, et pole mõtet hakata laskuma tarbetusse vaidlusesse, kus loodetakse mingi ebamäärane võit saavutada.

Millised Piibli kirjakohtad sind kõige rohkem kõnetavad? Miks just need?

Ristil ütles röövel: „*Me saame kätte, mis meie teod on väärt, aga tema ei ole teinud midagi sündmatut.*” Ja ta ütles: „*Jeesus, mõtle minu peale, kui sa tuled oma kuningriiki!*” Ja Jeesus ütles talle: „*Tõesti, ma ütlen sulle, juba täna oled sa koos minuga paradiisis.*” (Lk 23,41-43).

See kirjakoht tuletab mulle meelde Jumala andestust, sest isegi ristil olles suutis Ta andestada sellele, kes kahetses ja uskus Temasse. Isegi surma mõistetuna suutis kurjategija oma südames uskuda Jeesuse jumalikkusesse, mis mõjus sellises olukorras võimsalt.

Saalomon palus: „*Anna seepärast oma sulasele sõnakuulelik süda, et ta võiks su rahvale kohut mõista ning vahet teha hea ja kurja vahel; sest kes suudaks muidu kohut mõista sellele sinu suurele rahvale?*” (1Kn 3:9).

Saalomoni tarkusepalumine on samuti mulle alati silma jäänud. Minagi ei palu endale materiaalseid rikkusi, vaid pigem ausat meelt, äratundmisoskust ja muid voorusi, millega Jumalat hästi teenida ja üldse elus hakkama saada. Tegemist on kirjakohtaga, mis peaks kõnetama kõiki inimesi, hoolimata nende usust ja vaadetest.

Küsimusi esitas Marek Roots

Jumalateenistused

Alates 10. maist 2020 on taas lubatud avalikud jumalateenistused. Üle rea on kirikupingid istumiseks suletud. See on vajalik 2+2 reegli täitmiseks. Rahusoovi ajal me veel ei kätle ning armulauda võtame vastu ilma karikat puudutamata. Kiriku ukse juures on võimalik desinfitseerida käsi.

Olete oodatud jumalateenistusele igal pühapäeval kell 10.

Surnuaiapäha Tartu Pauluse surnu-
aia on pühapäeval, 21. juunil kell 12.

Suvine **leeripüha** on 5. juulil kell 10.

Leeri mälestuspäev ehk kuld- ja
hõbeleeripüha on 13. septembril.
Osalemisest palume teada anda.

Ülekanded jumalateenistusest on
Pereraadios ja Youtube keskkonnas.

Pühapäevakool

Laste ja perede jumalateenistus on 27.
septembril kell 12. Tunnid alates 3.
oktoobrist ikka laupäeviti kell 11.00.

Kiriku noortepäevad

Aeg: 21.-23. august. Koht: Piliistvere.
Teema: „Võimatu saab võimalikuks”
(Lk 18,27). <https://jape.ee/>

Koguduse elu nädala sees

Leeritunnid teisipäeviti ja neljapäe-
viti kell 18.00 – 19.30. Leeripüha on
5. juulil kell 10. Veel saab liituda!

Piiblitunnid jätkuvad sügisel.

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Piiblingid: esmaspäeviti 17.00.

Kantselei, kirik ja kolumbaarium
on avatud E-R 10-17, L 10-14,
P 9-10, telefon 7 420 258.

Liikmeannetusi (soovitav 1% sisse-
tulekust) saab teha kantseleis või
EE282200221005105336, saaja:
EELK Tartu Pauluse kogudus.

Raamatupood on avatud
E-R 10-18, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supiköök E-R 11-13 ja L 10-12:30.

Pauluse orelisuvi

Neljapäeviti kell 19.00 (piletitega):

2. juuli Elke Unt, bariton Atlan Karp.

16. juuli Tobias Horn, Saksamaa.*

23. juuli Ines Maidre.*

6. august A. Humal ja sopran K. Puis.

13. august Kadri Ploompuu.*

20. august Kristel Aer.*

*orelisümfoonia.

25 aastat sõprust Tampere kogudusega

22. juunil 1995 sõlmisid Tartu linna
kogudused sõpruslepingu Tampere
linna koguduste liiduga. Selle raames
kujunes Pauluse koguduse sõprus-
koguduseks Tampere toomkogudus.
Lisaks on Tartu Pauluse kogudusel
ametlikud sõprussuhted Siilinjärvi
kogudusega Soomes ning Uppsala
Kolmainu kogudusega Rootsis.

100 aastat tagasi

Nelipühal, 23. mail 1920. a. õnnistati
Tartu Pauluse kirikus korraga 277
leerilast, sh palju sõdureid, kellel seni
oli leeritulek takistatud. See on teada-
olevalt suurim leeripüha Tartu Paulu-
se koguduse ajaloo.

25. mail otsustas Pauluse koguduse
täiskogu paluda õigeusu kirikut anda
Tartu ülikooli endise õigeusu kiriku
kasutuna seisvad kellad Pauluse kiri-
kule. Kuna kogudusele neid kelli
siiski ei antud, lasi kogudus valada
uued kellad, mis ka täna helisevad.

Koguduse täiskogu avaldas protesti
Asutava Kogu 7. mai 1920. a. otsuse
vastu jätta algkoolides ära usuõpetus.

Uus raamat „Kõige õnnelikumad inimesed maailmas”

**John ja Elizabeth Sherrill „Kõige
õnnelikumad inimesed maailmas”.
Inglise keelest tõlkinud Lilian Aun.
194 lehekülge. Tallinn, 2020. Hind
Pauluse raamatupoes 12,70€.**

Maailma kõige õnnelikumad inime-
sed on need, kes kasutavad ande, mis
Jumal neile on kinkinud Tema riigi
töös, täites ustavalt neile usaldatud
ülesandeid. Siis saadab meid Jumala
õnnistus.

Piibel ei luba lihtsat elu, ka kristlasel
tuleb vaeva näha ja tööd teha ning
läbi minna nii mõnestki raskusest,
kuid Püha Vaimu juhtimisel on elu
lõpmatult põnev, täis imesid, palve-
vastuseid ja ilmutusi, millega Jumal
tahab oma kogudust õnnistada, ning
seda täiesti tavaliste kristlaste kaudu.

Raamat räägib ühest Armeenia karja-
kasvatajast Demos Šakarjanist, kes
oli lihtsalt ja loomulikult terve oma

teadliku elu uskunud Jumalasse ja
käinud Tema Püha Vaimu juhtimisel,
nõndsamuti tema isa ja vanaisa enne
teda. Tema annid olid parimal viisil
kasutatud just karjakasvatases, mille
kaudu Jumal andis talle palju õppe-
tunde. Kui ta liikus omaenese tarku-
ses ärimaastikul, sai ta kõrvetada, aga
ka raskusest tõi Jumal ta välja, kui ta
pöördus ja kahetsedes Tema abi
palus.

Elus olid lähedasemad ajad Jumala-
ga, aga oli ka kaugenemise aegu, kus
äri võttis esimese koha elus. Kui nad
sellest aru saades abikaasaga põlvili
palusid ja taas pöördusid teenima
ainult Elavat Jumalat, siis lisaks äri
õitsemisele leidsid aset ka äratus- ja
tervenduskoosolekud, kus nemad
olid organiseerijate rollis – nende
Jumalast antud and oli abistada, et
koosolekud sujuksid, üürida paik,
hoolitseda tehnika ja evangelisti eest.

Abikaasade üksmeel selles töös oli
üks kindlamaid märke Püha Vaimu
ligiolust.

Jumal juhtis uskliku armeenlase
tähelepanu ka sellele, et kummalisel
kombel olid Ameerikas vastupidiselt
Armeenia traditsioonile kandvaks
jõuks kirikus naised. Aga kus olid
mehed ja miks nad ei tulnud kirikus-
se? Ometi oli ka Ameerika meeste
seas palju tõsiseid usklikke. Ta rajas
Täisevangelsete Ärimeeste Rahvus-
vahelise Liidu, kus lihtsad töömehed
said rääkida oma usust Jeesusesse ja
sellest, mida Jumal nende elus on
teinud. Algusaastatel ei võtnud liiku-
mine vedu, kuid Jumalal oli plaan
päästa selle kaudu palju hingi. Demos
koos abikaasa Rosega pidid lihtsalt
alati meeles pidama, et see pole
nende töö, vaid Jumala oma. Jumal
otsib ustavaid hingi, kes vastaksid
Tema kutsele: “Mine!”